

Publicerad 2009-08-30 22:07 av staff

när det finns mycket tid

förgör tiden, när inget återstår

När inget återstår vill jag bara döda spillrorna som lever kvar

Spillror av en evighet som alltid hinner ifatt

Jag greppar efter vapen men pulsen är för hög, handen darrar till

Görs mordet bättre utan puls?

En evighet besegrar en annan...

men tänk om jag väljer fel?

Hur dödas tiden bäst när styrkan för länge sedan falnat och bålet glöd blivit för kall att bränna?

Söker svar i ögats njutning, letar djupt i kroppslig rörelse, lämnar åt luften vibrationer att färdas i oändlighet

Tankens kraft tycks inte nog, men svaret finns i vinden

tillslut viskar den lugnande

Förgör en evighet med dess egna vapen, låt den bara passera

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren staff med Poeter.se id #26737 innehar upphovsrätten